

[Ninn-Hansen]

med den positive vilje, som hr. Bolvig gav udtryk for.

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Også jeg føler trang til, medens hr. Bolvigs tale er frisk i erindringen, at komplimentere ham. Jeg synes, det var en strålende tale, og jeg synes, hr. Bolvig fuldt levede op til det, han sagde i »Landet rundt« den 22. september 1980.

Jeg vil også godt sige, at jeg er enig i det, hr. Ninn-Hansen sagde om udvalgsbehandlingen. Jeg mener ikke længere, at jeg på baggrund af de udtalelser, hr. Bolvig er kommet med, kan anmode formanden om, at lovforslaget går direkte til anden behandling.

Men jeg vil godt stille et direkte spørgsmål til hr. Bolvig: vil det radikale frisind, som nu er kommet så vældig godt til udtryk – og det synes jeg er dejligt – også komme til udtryk, når der skal afgives betænkning i arbejds-markedsudvalget? Vil det være således, at de radikale sammen med de partier, der nu har sagt, at de støtter lovforslaget, vil medvirke til, at der bliver afgivet betænkning, således at vi kan få en afstemning her i salen?

Jeg er udmærket klar over, at hr. Bolvig skal veje det imod, at regeringen naturligvis ikke kan modtage et sådant forslag. Men betyder det mere for hr. Bolvig, end det radikale frisind betyder? Det synes jeg er væsentligt at få at vide.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Det er også hr. Bolvigs tale, jeg gerne vil kommentere ganske kort. Jeg er nu ikke helt begejstret. For mig lød det lidt som et tordnende »måske«, som vi er vant til at høre fra de radikale. Man taler om herligheden ved stærke fagforeninger, men den styrke viser sig bl.a. ved, at man tvinger folk, der ikke vil være i disse stærke fagforeninger, til at indmelde sig.

Med hensyn til den episode, der for nylig er forefaldet på Frederikshavn Værft, hvor 7 kvindelige svejsere ikke måtte melde sig ind i samme fagforening som de mandlige svejsere, til trods for at 16 kvindelige svejsere forinden ved en tidligere lejlighed fik lov til at melde sig ind, sagde tillidsmanden ikke, at

det var godt med frihed her i landet, men han sagde: vi kan ikke arbejde sammen med svejsere, som ikke er i den rigtige fagforening. Med det mener han, at hvis de skal være medlemmer af Kvindeligt Arbejderforbund, kan de ikke arbejde sammen med dem.

Der er en meget mærkelig dobbelthed i det hele, som tydeligt viser, hvordan fagforeningerne vil tvinge folk til at komme i en bestemt fagforening. Når de forskellige fagforeninger står i modsætningsforhold til en anden fagforening, kan de altså ikke arbejde sammen, i dette tilfælde hvis de to fagforeninger bliver uenige med de stakkels dygtige kvindelige svejsere, som Frederikshavn Værft er nødt til at uddanne, fordi der ikke er tilstrækkelig mange mandlige svejsere, der melder sig.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Det, der kalder mig herop, er alle de taksgelser til hr. Bolvig, der kommer fra de forskellige borgerlige partiers side. Jeg kan sige, at jeg føler egentlig også anledning til at takke hr. Bolvig for det, han ikke sagde. Jeg synes i virkeligheden, at hr. Bolvigs bemærkninger om en grundig udvalgsbehandling klart tyder på, at hr. Bolvig også vil være med til at se alle de skadelige virkninger, det kunne have, hvis dette forslag blev gennemført. For hvordan tænker man sig i dette folketing en overenskomst gennemført med en arbejdsgiver, hvis man f.eks. i det samme fag har 7 forskellige organisationer f.eks. bare på 7 personer? Hvordan skal man lave en overenskomst? Man taler, synes jeg, om en ting, man ikke rigtig har gennemtænkt de praktiske konsekvenser af. Derfor var jeg meget glad for hr. Bolvigs bemærkninger.

Om det sidste, hr. Erlendsson sagde heroppefra om den særlige grænsestrid, der kan være imellem Metal og kvinderne, vil jeg sige: man har i Landsorganisationen sine grænseudvalg, som ordner den slags ting. Det vil altså sige, at fagbevægelsen selv klarer den slags problemer. Der er slet ingen grund til, at folketinget beskæftiger sig med det.

Arne Melchior (CD):